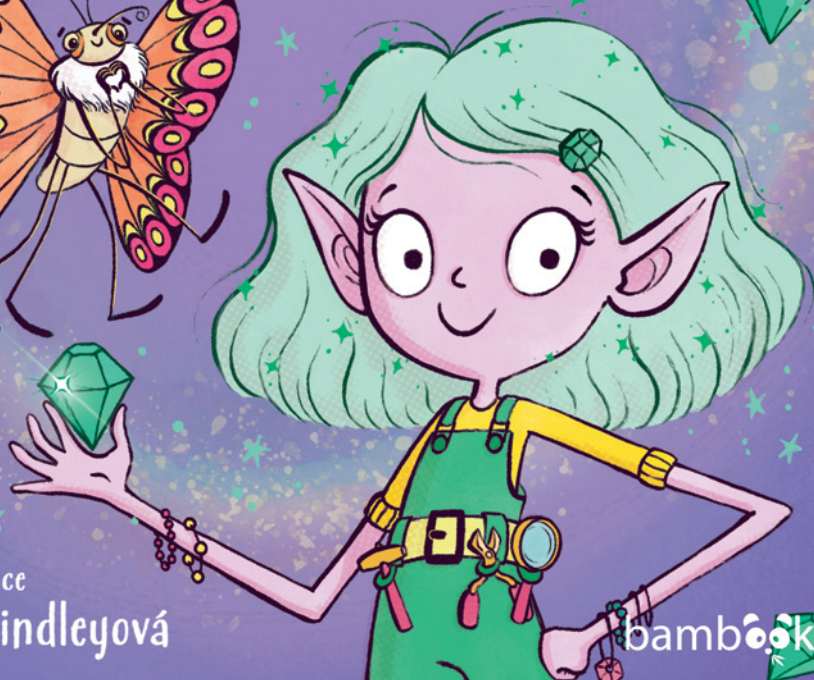
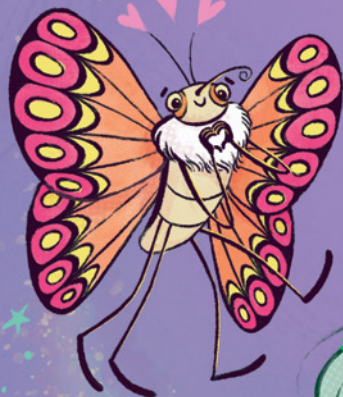

Daisy Meadowsová

KOUZLENÍ

NÁRAMEK
PŘÁTELSTVÍ

Ilustrace
Jo Lindleyová

bambóok

Zvláštní poděkování Konrádu a Idě Masonovým

Daisy Meadowsová

KOUZLENÍ

Náramek přátelství

Ilustrace Jo Lindleyová

Přeloženo z anglického originálu **Emerald and the Friendship Bracelet (Pixie Magic 1)** vydaného v roce 2023 nakladatelstvím Hodder & Stoughton, které je součástí Hachette Children's Group.

First published in Great Britain in 2023 by Hodder & Stoughton

Text copyright © Working Partners Limited, 2023

Illustrations copyright © Working Partners Limited, 2023

Series created by Working Partners Limited

The moral rights of the author and illustrator have been asserted.

All rights reserved.

Vydala Grada Publishing, a. s., pod značkou Bambook

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

obchod@grada.cz, www.grada.cz

tel.: +420 234 264 401

jako svou 9367. publikaci

Odpovědná redaktorka Magdalena Jimelová

Grafická úprava a sazba Lenka Šimůnková

První vydání, Praha 2024

Vytiskla tiskárna Vytiskla tiskárna TNM PRINT s.r.o., Nové Město

Translation © Šimon Jimel, 2024

Czech edition © Grada Publishing, a. s., 2024

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

*Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.*

*Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou **bez souhlasu nositele práv zakázány**.*

ISBN 978-80-271-7452-2 (pdf)

ISBN 978-80-271-5292-6 (print)

Daisy Meadowsová

KOUZLENÍ

NÁRAMEK PŘÁTELSTVÍ

Ilustrace
Jo Lindleyová

Seznam se s postavami

Alice miluje všelijaké
vyrábění a tvoření.
Vždycky si umí chytře
poradit a její nápady
jsou úžasné!

Alice

Leo

Leo je vždy milý a pozorný.
Když zrovna nepomáhá
svým kamarádům nebo
netrénuje žonglování, rád
tvoří s Alicí v jejich dílně!

Hopskoč

Hopskoč je jedním z třpytníků – vílích pomocníků. Třpytníci sbírají různé věčičky, které mohou víly využít, a starají se o každého, komu se zrovna nedaří.

Krystalka

Krystalka je víla šperkařka. Používá své kouzelné nástroje k výrobě magických ozdob, které pomáhají lidem řešit jejich trápení.

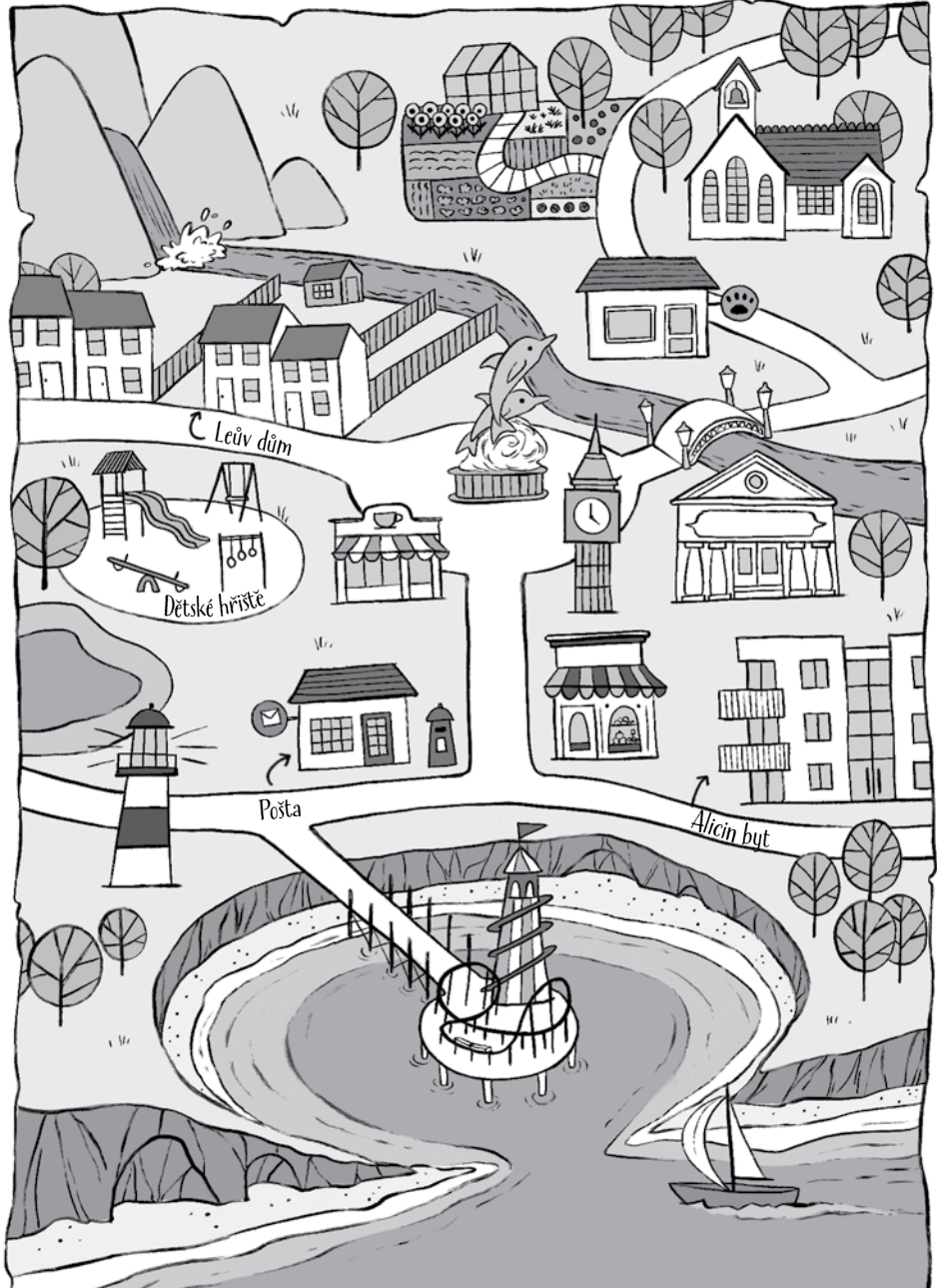

Brumla a Bručoun

Zlobiví šotci Brumla a Bručoun žijí na smetišti a moc rádi sesílají zlá kouzla a kletby, kterými všem kazí zábavu.

Křišťálová zátoka

Obsah

Kapitola první – Mořské sklo	11
Kapitola druhá – Kouzelný obraz	29
Kapitola třetí – Vítejte v Dlážděném městě	47
Kapitola čtvrtá – Brumla a Bručoun	67
Kapitola pátá – Třpytníkovi na stopě	81
Kapitola šestá – V pasti!	91
Kapitola sedmá – Složitá situace	107
Kapitola osmá – Kouzlo přátelství	123

Když se věci stařícké
lidem nehodí,
rozhodnem se zachránit,
co už neslouží.

Pomocníci třpytníci
kouzla lásky vyšlou,
staré věci zázrakem
novou mízu chytanou.

Přidej se k nám!

Vily

Kapitola první

Mořské sklo

Bylo slunečné odpoledne a v okolí základní školy v Křišťálové zátocce se rozléhal smích. Děti se hrnuly ze tříd na školní hřiště.

Když Alice vyběhla ven, uviděla Leova otce, jak se u školní brány baví s ostatními rodiči. Usmála se

a zamávala mu. Leo je její nejlepší kamarád a dnes se k němu chystá na návštěvu.

„Počkej na mě!“ Leo se vyřítil ze třídy hned za Alicí, s aktovkou, svetrem a lahví na vodu v rukou.

„Leo?“, ozval se za nimi hluboký hlas. Leo a Alice se otočili a uviděli pana učitele, jak na ně mává třemi míčky na žonglování.

Leo si je strčil do aktovky. „Děkuji mockrát, pane učiteli. Úplně jsem na ně zapomněl,“ zubil se. „Dny, kdy si ve škole ukazujeme naše koníčky, jsou nejlepší!“

Pan učitel se usmál. „Příště dávej větší pozor na můj stojánek na tužky,“ řekl. „Ale jinak dobrá práce! Ty žonglovací míčky jsi vyrobil parádně. Uvidíme se zítra.“

Když pan učitel odešel, Alice na Lea mrkla: „Myslím, že to tvoje žonglování

bylo úžasné!“ Slaný mořský vánek jí rozfoukal pramen hnědých vlasů po tváři a ona si ho zastrčila zpátky do čelenky.

Potom si sáhla do kapsy a rukou zkontrolovala, jestli tam pořád ještě má kousek mořského skla, který si ráno přinesla do školy.

„Júú, pojd', ještě jednou si ho pořádně prohlédneme!“ jásal Leo a nadšeně poskakoval.

Alice se zachichotala. Oba moc rádi vyráběli různé věci, a tak Leovi často nosila ukázat některé ze svých nejnovějších výtvorů. Například lod'ku,

kterou vyrobila z krabice od mléka,
brček a balónku.

Ale dnes přinesla něco ještě mnohem
zajímavějšího.

Když Alice vytáhla z kapsy mořské
sklo, zářilo na slunci jako nějaký
magický předmět. Bylo hladké, kulaté
a dokonale jí padlo do dlaně. Vlnily
se v něm barevné pruhy v různých
odstínech modré, od světle tyrkysové
po sytě tmavě modrou. Barvy skla jim
připomínaly třpytící se moře, na
které bylo vidět z hřiště.

„To je taková nádhera,“
obdivoval Leo sklíčka.

„Nejlepší dárek na světě,“ povzdechla si Alice.

Byl to právě Leo, kdo našel mořské sklo, když loni sbírali odpadky na pláži nedaleko jejich školy. Leželo na písku kousek od břehu a vrhalo odlesky do okolí. Kdysi to byl střep skla, ale mořské vlny ho ohladily do tvaru oblázku.

Alice měla ten kousek mořského skla ráda nejen proto, že bylo krásné. Líbilo se jí také kvůli tomu, že jí ho dal Leo. Byli kamarádi už od malička..., ale ten den, kdy jí ho dal, se společně rozhodli, že budou *nejlepšími* přáteli.

„Nejlepší kamarádi na věky,“ zubil se Leo a řekl tak nahlas to, co si Alice jenom myslela. Pak se zadíval do dálky a zamračil se.

„Co je to za holku?“

V rohu hřiště stála malá pihovatá dívka se zrzavými kudrnatými vlasy. V ruce držela školní aktovku a velkýma očima bloudila po okolí.

Musela být nejméně o dva roky mladší než Alice a Leo.

„To je Ela,“ řekla Alice. „Máma si povídala s jejím tátou v cukrárně. Právě se přistěhovali do Křišťálové zátoky a ona tu začala chodit do první třídy. Rodiče si ji asi ještě nepřišli vyzvednout.“

„Nevypadá moc spokojeně, nemyslíš?“
podotkl Leo.

Zatímco se na Elu dívali, přiběhla k ní dvojice chlapců podobně starých jako ona. Když se s ní dali do řeči a ukázali jí létající talíř, tvářila se Ela vyděšeně.
Chtějí si s ní házet talířem, pomyslel si

Leo. Ale Ela jen ještě pevněji tiskla svou aktovku, červenala se a vrtěla hlavou.

Kluci pokrčili rameny a odběhli si házet spolu. Leo si ale všiml, že se za nimi Ela zamyšleně dívá.

„Měli bychom jít za ní,“ řekl Leo. Jenže vtom se objevil Elin táta – mohutný světlovlasý pán v tmavě modrém kabátě. Když společně odcházeli, Ela se tiskla k jeho boku.

„Chudák Ela!“ potřásla Alice hlavou. „Musí být těžké začínat v nové škole, když tam navíc nikoho neznáš.“